

230416 De opgestane Heer komt je ongeloof tegemoet, Lucas 24

Lucas 24: 13-35

luisterlied : <https://youtu.be/-D7VIc-qts4> Hij kan zomaar naast je lopen



De opgestane Heer komt je ongeloof tegemoet

Het jonge stel woont in een arbeidersbuurt. Met twee kinderen. Ze hebben een niet al te groot huurhuis aan een drukke straat. Ze kunnen rondkomen, maar het houdt niet over. Zeker met de huidige inflatie niet. Ze hebben ook hun dromen. O ze zouden zo graag een huis aan de kust in Zuid Spanje willen hebben. Een ruime villa met een prachtig uitzicht, een riante tuin met natuurlijk een zwembad. Wat een droom.

De bel gaat. Een aangetekende brief. Ze kijken wat er in staat. Ze worden uitgenodigd voor een bezoek aan een notaris. Er ligt een erfenis op hen te wachten. Tien miljoen euro. 'Een huis in Spanje'

'Nee'. Dit is een vergissing dit kan niet waar zijn. We hebben geeneens rijke familie. Dit is niet voor ons. Zij knikt. Ja, Hij heeft gelijk: dit is een slechte grap, hier trappen zij niet in. De envelop verdwijnt bij het oud papier.

Je kan iets heel graag willen dat eigenlijk onmogelijk is. Als het dan toch gebeurt, denk je. '*Nee dit kan niet waar zijn*'. Je gelooft het niet.

Iets soortgelijks gebeurt er in het Bijbelverhaal dat wij gelezen hebben. **Twee mensen onderweg naar hun huis in Emmaüs. Ze** zouden wel willen dat Jezus leeft. Maar het kan niet waar zijn. Ze geloven het niet. *Het kan niet waar zijn*. Ze rekenen met mensenkennis, maar niet met God.

Ook vandaag wordt ons geloof in een God die mens werd, een mens die de dood overwon, aangevochten. Het kan niet waar zijn. Net als toen komt Jezus ons tegemoet, loopt met ons. Vandaag staan we stil bij het ongeloof van twee volgelingen van Jezus, dat zomaar jouw of mijn ongeloof kan zijn! Stamelen we: ik geloof Heer, kom mijn ongeloof tegemoet,



Van binnen brandt het

Van binnen brandt. Zoveel vragen. Zoveel verhalen. Zoveel verwarring. **De mooie droom lijkt voorbij.** Zo lopen daar die twee mensen. Een voettocht van zo'n 2,5 uur. Van Jeruzalem naar een dorpje dat Emmaüs genoemd wordt. De ene figuur heeft een naam: Kleopas. Een man. Een leerling van Jezus. Hij hoorde *niet* bij de elf. Wel hoorde hij bij de bredere kring leerlingen die vaak met Jezus en de twaalf meetrokken. Hij en zijn metgezel hebben vast veel van wonderen van Jezus meegemaakt. De genezingen, misschien wel de opstanding van Lazarus of de maaltijd waar twee broden en vijf vissen meer dan genoeg voor een mensenmassa bleek.

Zijn metgezel daar weten we weinig van. Misschien was het zijn vrouw, of zijn zoon. Ze woonden blijkbaar onder één dak, een gezinsverband is dus aannemelijk. Op die tocht naar huis, hebben ze veel om over te praten. Ze hadden zoveel vertrouwen in Jezus. Jezus – dat wisten ze zeker – was een machtig profeet. Niet alleen in hun ogen, maar ook in de ogen van het volk en in de ogen van God.

Ze dachten dat Hij diegene was die Israël zou bevrijden. Maar Hij is dood. De hoop is vervlogen. De missie van Jezus is mislukt. Jezus is niet de verwachte bevrijder; de Messias. .Wat sprak Hij een mooie en warme woorden. Vol van troost. Wat zijn die woorden waard nu Hij dood is? .

Kleopas en zijn metgezel zijn hun eigen weg gegaan. Wilden ze het Pascha-feest niet langer meevieren in Jeruzalem? **vluchten ze voor het gevaar?** Het lijkt er wel op. Het is een bange groep mensen, daar in Jeruzalem. Bang voor de joden. Jezus is dood. Zijn zij het volgende slachtoffer? Niet voor niets doen ze de deur op slot. Vergrendeld staat er verderop in Lucas.

Het kan je overvallen. Alles waar je in geloofd hebt, lijkt verloren. De mooie droom voorbij. En wat doe je dan? Ga je in discussie? Loop je weg? Wat doe ik als mijn hart brandt van verlangen en twijfel? Als ik onzeker ben en verward? Als ik de kerk niet kan rijmen met mijn eigen gedachten? Als mij gevraagd wordt te geloven die dingen die echt niet kunnen? Ga ik dan in discussie met mezelf? Wat doe je? De twee Emmaüs-gangers weten: Jezus is niet meer dan een profeet uit die lange rij boodschappers van God. Vermoord door de leiders van het volk. Het leven gaat door, hard en ongenadig. Als volgeling loop je gevaar. Dan is het veiliger thuis, buiten Jeruzalem.



Maar je komt er niet uit.

Van binnen brandt het in je, maar je komt er niet uit. De twee gaan onderweg naar huis. Eigenlijk lopen ze weg voor de vragen. En ze lopen weg voor de verhalen van de opstanding. Ze wisselen onder het lopen van gedachten. Maar het brengt hen niet verder. Ze komen er niet uit. Ze krijgen er woorden over.

Zo gaat dat soms. **Als ongeloof in de weg zit.** Dan gaan je gedachten in kringetjes en de twijfel slaat toe. Je zet de feiten niet op een rij, maar je weerspreekt ze. Heel menselijk. *Ik herinner mij uit de tijd dat ik nog in de bloemzaadhandel zat, dat een tuinder mij belde met een vreemde klacht. Hij zei: ik heb potzonnebloemenzaad bij u gekocht die planten van ca 30 cm hoog horen te geven, maar ze zijn twee meter. Ik zei: dat kan niet. Onmogelijk. Waarop de man zei, dan moet u toch even komen kijken, want ik heb er mijn hele kas mee vol staan.*

De theorie zegt het kan niet, maar je hoort iemand zeggen dat het wel zo is. **Wat niet kan, kan niet.** Ook vandaag wordt er gerammeld aan de deur van ons geloof. Er zijn theologen die ons willen doen geloven, dat het verhaal van de opstanding verzonnen is. Dat de boodschap van liefde van Christus is aangezet om het mooier te maken. Maar – zo zeggen ze – het is niet echt gebeurd! Want het kan niet. Doden staan niet op. Begraafplaatsen liggen vol, maar de stenen bewegen niet. Het deksel gaat niet van de kist.

Als je dat gaat bediscussiëren, kom je er niet uit. Dan wordt het een vruchteloos gesprek. Je wilt wel, maar je komt er niet uit.



Tot Jezus naar je toe komt.

Je komt er niet uit, tot Jezus naar je toekomt. De twee wandelaars nemen de dag samen door, maar ze komen er niet uit. Het is van hun gezichten af te lezen. Dan komt Jezus op hen af. Jezus zoals Hij is. Zoals Hij heeft rondgelopen. Hij was niet vermomd, toch herkennen ze Hem niet. Terwijl ze eigenlijk heel vertrouwd met Hem waren. Ze zijn verblind er is **geen herkenning**. Ze kijken hem vreemd aan, als Hij vraagt: “waar hebben jullie het over?”

Bot klinkt het antwoord. ‘Bent u de enige die niet weet wat daar in deze dagen gebeurd is’. *En dat terwijl Jezus in die dagen de enige was, die wel precies wist wat er gebeurd was.* Kleopas die er zelf niets van begrijpt en gelooft, verwijt Jezus dat *Hij het niet weet*. Hun blik was vertroebeld staat er. Ze hadden geen zicht op de werkelijkheid. Op Gods werkelijkheid.

Hoe teleurstellend is dat niet voor Jezus. Je eigen vrienden, je vertrouwelingen die altijd in je buurt zijn geweest, zijn vergeten wat je zei. Ze weigeren de eerste getuigen te geloven. Je kijkt Jezus hier in zijn hart: zachtmoedig en geduldig is Hij! De kerk die je geroepen hebt, Itwijfelt aan je Woord. Teleurstellend voor de Heer van de kerk.

Jezus kiest voor de weg van uitleg, niet voor de route van herkenning. **Hij vraagt en Hij luistert.** Hij gaat met ze mee op pad, weg van Jeruzalem, weg uit de kring van de leerlingen. Want de herder zoekt dat ene verdwaalde schaap. Hij gaat mee in hun ongeloof. Hij laat ze hun visie op de dag geven. En ze vertellen over hun ongeloof. Jezus komt hier het ongeloof van de Emmaüsgangers tegemoet. Hij steekt zijn hand uit. Of beter Hij houdt een spiegel voor. Hebt u zo weinig verstand en bent u zo traag van begrip dat u niet gelooft”. Geloof je niet in de opgestane Heer?

Gebruik je verstand! Ja, Jezus komt naar je toe. Maar niet als een softie. Hij komt als de opgestane Heer. Hij heeft de dood overwonnen; Hij heeft je gekocht met zijn bloed! Jezus komt, God zelf komt naar je toe.



Hij legt de Bijbel voor je open

Jezus komt naar je toe en legt de Bijbel voor je open. () Hij stelt een vraag: “Moest de Messias al dat lijden niet ondergaan?” Wat een omweg. Jezus had heel makkelijk zichzelf meteen bekend kunnen maken aan de Emmaüsgangers, maar Hij hing ze als het ware een blinddoek voor. Waarom? Het was toch veel makkelijker zichzelf te

openbaren? Als ze Hem herkend hadden, hadden ze ook meteen geloofd. Daar kun je de klok op gelijk zetten. Waarom dan deze moeilijke weg? Een urenlange uitleg van de bijbel. En ook nog een weg naar de verkeerde kant, naar Emmaüs. Bekendmaken en omkeren. Hop, per omgaande terug naar Jeruzalem. Dat was toch de weg van minste weerstand?

Jezus kiest nooit de weg van de **minste weerstand**. Jezus kiest de weg die tot verdieping van inzicht leidt. Het is belangrijk om te zien dat Hij de hoofdpersoon uit het Oude Testament is. Moest de verlosser niet lijden? , vraagt Hij. Hij neemt ze mee langs de profeten waar staat dat Hij de zonde en het volk Israel op zich nam; dat de herder van Israel gedood wordt. Hij laat zien, dat zijn Koninkrijk de omgekeerde wereld is. Een wereld van de minste zijn, van dienen, van liefde

Als Hij de Schriften uitlegt, verandert er al iets bij deze twee leerlingen. Niet de twijfel, maar Gods woord begint te branden in hun hart. Ze willen dat Hij blijft. ‘Het is al laat, je kunt maar beter bij ons binnengaan” Ze zijn nieuwsgierig naar het vervolg. **Ze zijn hongerig geworden** en nodigen Jezus uit voor de maaltijd. Want ze weten: Hij legt de Bijbel open.



Dan herken je Jezus

Hij legt de Bijbel voor je open, dan herken je Jezus. De Emmaüsgangers nodigen Hem uit, maar Hij wacht niet tot het brood gebroken wordt en Hij een stuk krijgt. Jezus zelf spreekt de zegen uit en breekt het brood. Dan herkennen ze Hem. **De ogen gaan open.**

Zagen ze de wonden in zijn polsen, nu Hij de handen uit de mouwen stak? Zagen ze in een flashback de wonderbaarlijke spijziging waar Hij eindeloos brood leek te breken? Als we scherp lezen, zien we dat de herkenning een cadeau is. “Nu werden hun ogen geopend...”De blinddoek wordt weggenomen. Jezus kiest dit moment uit om zichzelf te tonen. Dan kan Hij ook verdwijnen. Het ongeloof is weggenomen. Ze hebben Hem herkend. Nu is zijn lijfelijke aanwezigheid niet langer nodig.

Wat blijft is **het moment van de herkenning**. Hij is het die Gods kinderen voedt. Ze herkennen Hem met de zegende handen, met de brekende handen, met de delende handen. En het beeld is completer. Hij is zelf het brood. Het levende brood. Wie van dit brood eet, leeft. Want Jezus leeft.

Dit beeld nemen de Emmaüsgangers mee. Jezus die het brood breekt. Als ik het verhaal lees en herleest dan zie ik Jezus. Jezus die voor ons zijn heerlijkheid heeft afgelegd. Jezus die voor ons door de hel is gegaan. Die diepe, oneindige duisternis van Godverlatenheid. Jezus die zijn leven gaf. Dan herken ik Jezus.



En keer je om

Dan herken je Jezus en keer je op je schreden terug. Jezus was nog niet verdwenen of de Emmaüsgangers zeiden tegen elkaar. “Brandde ons hart niet toen Hij met ons sprak”. Ze stonden op en **vertrekken onmiddellijk** naar Jeruzalem.

Net drongen ze nog aan bij Jezus om niet verder te reizen. Het wordt al bijna donker, blijf toch bij ons. Ze hebben de tafel gedekt en zouden net gaan eten, toen Jezus de zegen uitsprak en het brood brak. Misschien een uurtje later. En het schemert in Israël minder lang dan hier bij ons. Toch vertrekken ze onmiddellijk. Want Jezus zet je in beweging. Geloven doet iets met je. () Ze willen terug. naar de anderen. Het vernieuwde geloof delen. Samen lezen, samen verwonderen. Het kersverse paasevangelie moet gedeeld. Halleluja, de Heer is waarlijk opgestaan.

Hun snelle tocht – ze hebben het vast sneller gelopen dan op de heenweg – lijkt overbodig. **.Ze zijn ingehaald door het nieuws!** Ze komen binnen, maar voor ze hun mond open kunnen doen, wordt het nieuws hun al toegeroepen. Luister, de Heer is werkelijk uit de dood opgestaan. Hij is aan Simon verschenen.

Wat een teleurstelling? 60 Stadiën gerend om oud nieuws te brengen? Zo kan ik de dingen wel eens beleven. Het gras is voor mijn voeten weggemaaid. Maar daar is hier geen sprake van. Ze willen het met elkaar delen. De Emmaüsgangers voegen iets wezenlijks toe aan het grote verhaal. Hij heeft zich bekend gemaakt in het breken van het brood. Jezus heeft laten zien dat Hijzelf het levende brood is. Dat zijn lichaam verbroken moest worden om het uit te kunnen delen. Dat ieder die gelooft deel heeft aan dat lichaam. Gestorven met Jezus en opgestaan. Dood voor de zonde, levend voor God. Voor de boodschap van de opgestane Heer zoek je elkaar op. Dat vier je met elkaar. Hier in de kerk!



Het paasevangelie is ook vandaag nieuws. Er is niets wat de wereld zo verandert als het evangelie van de opgestane Heer. Het doet mensen omkeren. Als jij het tot je door laat dringen, kan het niet anders of je verandert! Wat je vandaag gehoord hebt, dat moet verder. Vertel het! Deel het! Loop er niet voor weg, maar zoek elkaar op. Neem anderen mee. Je hebt brood voor de wereld in handen. Want het brood dat Hij breekt, dat Hij uitdeelt is Hijzelf. Geloof, eet en leef. Halleluja, de Heer is waarlijk

opgestaan.

Amen